

Tinget, og som har modtaget Indbydelse til den internationale Gymnastikfest. Han gør opmærksom paa, at man, som nævnt af den ærede Ordfører, sendte Indbydelsen til Kjøbenhavn, fordi man ikke havde Kundskab om, at der var nogen Centralkommite for danske Gymnastikere, og han forstod, at den ogsaa skulde gælde alle andre danske Gymnastikforeninger, og fremdrog Sagen saaledes i et Møde af vedkommende Bestyrelser. Der er nemlig 3 Gymnastikforeninger, som der er Tale om: Akademisk Gymnastikforening, Handelsstandens Gymnastikforening og Kjøbenhavns Gymnastikforening. Det blev oplyst i Mødet af Bestyrelserne, at de havde forsøgt paa lignende Maade, da de skulde rejse til Paris for et Par Aar siden, at formaa delegerede fra Provinserne til at være med, men der mødte siger og skriver kun et Medlem, og nu er Tiden saa knap, — Festen holdes i Maj — at hvis de skulde gøre noget, maatte de gribe det an nu. Og der er en Grund endnu, at i den Tid, der nu er tilbage, ere de, der skulle rejse, nødt til at øve sig mindst en Maaned for at være øvede som Korps, for at kunne optræde med den Elegance og Dygtighed, der er ønskelig for Landets Skyld, som de skulle repræsentere, og at det maatte siges forud at være givet efter tidligere Erfaringer, at de ikke ville saa mange til at ofre sig her for at uddanne sig under et Korps, for at kunne medvirke ved den internationale Gymnastikfest. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem fra Alsens i sin dygtige Skytteforening har Gymnastikere, paa hvis Vegne han er jaloux. Skulde det være saa, have vi endnu Lejlighed til at hde det ærede Medlem et Gratiale til en Repræsentant for Alsens Skytteforening til at deltage. Men saa længe et Land ikke har nogen Centralstyrelse for Gymnastikforeningerne, og det kun kan ste paa den Maade at saa disse 3 Foreninger derover, saa siger jeg, at det er at trække det ved Haarene at søge at forhindre vor Repræsentation ved denne Fest af den Grund, det er der virkelig ikke Spor af Mening i. Sagen er jo ganske simpelt den, at man havde haabet og haaber endnu efter tidligere Erfaringer, at denne Sag ikke vilde møde nogen Bansteligheid i Rigsdagen, og at man derfor allerede er naaet saa vidt, at de paagældende Korps have dannet sig og have begyndt Træningen for at være færdige til i rette Tid at repræsentere Gymnastikken i Danmark ved denne Fest. Derfor siger jeg, at det vilde være lidet hensynsfuldt, om man nu paa den Slags Grunde, som de Herrer anførte, og med dette aabenlyst ensidige Syn — det være sagt, skønt

ogsaa jeg sætter den „svenste“ Gymnastik meget højt — vilde forhindre andre, der hører til en anden Skole i Gymnastikken, fra at lade Danmark blive repræsenteret ved den internationale Fest, hvilken flere Lande have meldt sig til at ville deltage i. 20 Mand, det bliver ca. 150 Kr. til hver for deres Tids-spilbe, Arbejde, Rejse til Festen og Ophold der. Det kunde vel være, at det ikke var af Vejen, at vi ogsaa vare repræsenterede paa det Felt, især naar det er vort nærmeste Naboland, vor Broder og Frænde, eller hvad vi ville kalde ham, der indbyder os. Vi saa at se, om det ogsaa kan lykkes at forhindre en saadan lille Bevilling, navnlig da der sættes saa megen Pris derpaa fra deres Side, der nu ere stærkt indvillede deri og nødigt ville tvinges til at gaa tilbage for en saadan Bagatel, som man har troet ikke skulde møde Modstand.

Det 5te Spørgsmaal, til hvilket jeg staar i en lignende Stilling, er det foreslaaede Beløb af 2,000 Kr. til Dr. G. Brandes. Den ærede Ordførers Stilling skal jeg ikke kritisere, jeg vilde ønske, at alle hans nærmeste Meningsfæller havde staaet paa samme Maade. Der er kun et, som har jærlig interesseret mig i de Ord, han har udtalt, og det er den Visshed, hvormed han meddeler os, at denne Sag ikke kan gaa gennem Rigsdagen i Aar. Det interesserede mig, og jeg tager det som et lille Bidrag til de mange andre for, hvorledes Stillingen er i Aar, idet jeg dog søjer til, i Henhold til den ærede Ordførers Løfter: „Det bliver bedre ad Aare“. Men sæt nu ogsaa, at den ærede Ordfører med Hensyn til dette Forslag er fuldstændig klar over Stillingen, skulde det saa forhindre os i at gøre vor Pligt, fordi man andet Steds efter vor Opfattelse ikke vil gøre det eller ikke vil følge os? Det forekommer mig, at vor Stilling, hvis vi følge den Fremgangsmaade, vilde blive næsten latterlig. Tør vi ikke tale og tør vi ikke stemme efter vor egen Overbevisning, lad os saa hellere gaa hjem og lægge os. Ellers skal jeg paa dette Punkt ingen Indvending gøre mod den ærede Ordfører, han skulde saa sine nærmeste Meningsfæller til at følge den Vej, som han selv agter at gaa. Derimod kan jeg ikke nægte, at jeg undrede mig over det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling), som jo er en af vore Hovedledere her, og som vi kunne takke vor Forretningsorden for, at vi ikke ere forpligtede til at bøje os under. Han talte om den Sag efter mit Skøn saaledes, at det lød som en Røst fra Graven, i alt Fald sølte jeg mig ganske henvat i den Tid, da man